

[Sønderup.]

som det er spørgsmålet om at udvide omfanget af den kreds, som det kommer til at dreje sig om. Det er det, der er det springende punkt i det lovforslag, vi beskæftiger os med her i dag.

Det står for mig således, at når man har gennemlæst forslaget og eftertænkt det og undersøgt de forskellige ændringer, der stilles i udsigt, kan det ikke undgås, at man siger til sig selv, at den højtærede minister er en modig mand. Jeg tror, at de embedsmænd, som beskæftiger sig med invaliderentelovgivningen, er enige med mig, når jeg siger, at er der noget område, der er vanskeligt at administrere, er det det, vi her beskæftiger os med, og det er da min bestemte overbevisning, at hvis lovforslaget bliver vedtaget, bliver det ingenlunde lettere. Man antyder, at der gennem den smidiggørelse, som er tilsigtet, skulle opnås en hel del fordele. Jeg stiller mig foreløbig meget tvivlende. Det, der sker, er, at ministeren foretager et dristigt spring ud i det uvisse og uoverskuelige, man kan godt sige både hvad administration og økonomi angår. Det skal, som jeg sagde, være hensigten med lovforslaget at opnå en lettere og smidigere administration af det område, vi her taler om. Ja, sådanne betragtninger kan måske komme til at holde stik for de indtægtsgrupper, der får lettere ved at slippe med, men ministeren tager fejl, såfremt han tror, at folk for fremtiden bliver mere tilbageholdende af den grund. Det, der sker, er bare, at vanskelighederne flyttes, de bliver ikke mindre fordi balancepunktet bliver rykket opefter, hvor de højere indtægtsgrupper er placeret, og så vidt man kan forstå, har man jo den fikse idé, at det skal kunne lykkes i nogen måde både, om jeg så må sige, at afskaffe og bevare trediedelsgrænsen. Det står for mig sådan, at det hensyn, der nu skal tages til den såkaldte kronegrænse, som den foregående ærede ordfører beskæftigede sig ret indgående med, vil få til følge, at man reelt forlader trediedelsgrænsen og i hvert fald for de lavere indkomstgruppers vedkommende går over til en 50 pct.s grænse. Det er reelt det, der vil ske. Som sagt, de lavere indtægtsgrupper skal man få ind under bestemmelsen om kronegrænsen, og de højere må man så tage med ved bestemmelsen om, at det i særlige tilfælde, hvor de store fortjenstmuligheder stiller sig hindrende i vejen for, at invaliderente kan blive tilkendt, skal være muligt at yde invaliderentens mindste beløb plus eventuelle tillæg. Ja, så kan man for så vidt sige, at alle er blevet reddet, men til-

bage bliver, at man herigennem sandelig har gjort sig det endnu mere besværligt, end det var i forvejen.

Jeg gentager, for at der ingen misforståelse skal være, at det, det drejer sig om for os, ikke er et større eller mindre beløb til den kreds, som er understøttelsesberettiget i henhold til det kriterium, der anlægges i dag, men det, det drejer sig om, og det, der for os er det alvorlige moment i den forbindelse, er den fuldstændig uoverskuelige udvidelse af kredsen, som vil blive resultatet, hvis dette lovforslag bliver vedtaget. Jeg kan ikke lade være at spørge den højtærede minister, om han har sikret sig, at de fornødne ekstra læger er tilstede til at foretage de forskellige undersøgelser, som vil blive nødvendige, og om han indenfor sin administration har sikret sig den nødvendige kontormedhjælp, for jeg tør nok antyde, at arbejdet vil komme til at svulme uforholdsmæssigt meget op, hvis de opgaver, man har stillet sig, skal løses efter de retningslinier, som lovforslaget antyder. Jeg tror heller ikke, det er nogen overdrivelse at sige, at såfremt 50 pct.s grænsen skal være afgørende for invaliderenten, eller i det hele taget de fordele og goder, som invaliderenteloven hjemler, vil der blive et sandt kapløb om at få andel i disse fordele. Det er der i og for sig ikke noget at sige til; sådan er jo nu engang vi mennesker, at når der åbner sig muligheder og veje til at opnå fordele på forskellig vis, så melder vi os. Men den, der har ansvaret på dette område, er så afgjort den højtærede minister, og jeg tror, at de erfaringer, han vil komme til at gøre, vil blive af en anden beskaffenhed, end han foreløbig har tænkt sig.

Den socialdemokratiske ordfører beskæftigede sig noget med arbejdsmarkedet og de vanskeligheder, der for en invalideret person kunne opstå her. Jeg underkender slet ikke disse vanskeligheder, men jeg vil dog, alle forhold taget i betragtning, indtrængende advare imod, at man i mindste måde prøver på at tilsigte en administration af invalideforsikringslovgivningen, der antyder noget i retning af en camoufleret arbejdsløshedunderstøttelse. Hvis det bliver resultatet, er det et yderligere bevis for, at jeg har ret i min påstand om, at det er et meget farligt og ømtåligt område, som vi beskæftiger os med her, og at lovforslaget tilsigter at forflygtige de regler og retningsgreber, som det er nødvendigt at have, og det må man i høj grad være på vagt overfor.

Det antydes, at det udgiftsbeløb, som loven skulle medføre, skulle placere sig i